

Dosarul nr. 3ra-877/22
2-20054952-01-3ra-30082022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu împotriva Consiliului raional Rezina, terț Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 26 martie 2020, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu au depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului raional Rezina, terț Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la data de 25 noiembrie 2019 a fost convocată ședința extraordinară a Consiliului raional Rezina cu stabilirea a cinci subiecte pe ordinea de zi, consilierii au pus spre dezbatere: 1) chestiunea cu privire la alegerea organelor de conducere a comisiilor de specialitate ale Consiliului raional Rezina; 2) chestiunea cu privire la alegerea Președintelui raionului Rezina; 3) cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina; 4) cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina pe problemele juridico-sociale; 5) cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina pe problemele dezvoltării raionale.

Au menționat că, conform procesului-verbal al ședinței din 25 noiembrie 2019, președintele raionului Rezina a fost ales Valeriu Ciorici, după alegerea președintelui, dânsul a propus să fie asistat de către doi vicepreședinți, unul pe probleme juridico-sociale și unul pe problemele dezvoltării regionale.

Au notat că, ca urmare a votării a fost emisă decizia nr. 5/3 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina”. Președintele ales al raionului Rezina a propus candidatura Aureliei Grigoriță, la funcția de vicepreședintă

pe probleme juridico-sociale, în consecință a fost emisă decizia nr. 5/5 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina pe probleme de dezvoltare raională”.

Reclamanții au relatat că, la 16 decembrie 2019 Cancelaria de Stat, Oficiul Teritorial Orhei, efectuând control de legalitate ale actelor emise de Consiliul raional Rezina a emis notificările: nr.1304/325 privind abrogarea deciziei nr.5/3 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina”; nr.1304/326 privind abrogarea deciziei nr.5/4 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina (pe problemele juridico-.sociale); notificarea nr.1304/32 privind abrogarea deciziei nr.5/5 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina (pe problemele de dezvoltare raională)”.

Au remarcat că, în motivarea notificărilor, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a invocat pretinsa nerespectare a art. 20 alin. (1), (7), art. 49 alin. (3) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006, concluzionând că președintele Consiliului raionului Rezina ales în cadrul ședinței extraordinare a Consiliul raional Rezina nu avea dreptul de a înainta propuneri privind stabilirea numărului vicepreședinților raionali, precum și nu avea dreptul să înainteze propuneri de alegere a candidaturilor vicepreședintelor în aceeași zi.

Au specificat că, în vederea verificării legalității deciziilor nr. 5/3, 5/4, 5/5 din 25 noiembrie 2019, președintele raionului Rezina, Valeriu Ciorici, s-a adresat către Comisia juridică numiri și imunități a Parlamentului Republicii Moldova privind interpretarea prevederilor art. 20 alin. (7), art. 42, art. 46 al Legii 436 din 28 decembrie 2006.

Au relevat că, potrivit răspunsului din 20 decembrie 2019 al Comisiei juridice, numiri și imunități a Parlamentului Republicii Moldova, s-a menționat că „conform art. 43 alin. (1) lit. 1) și art. 49 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, vicepreședinții de raion se numesc de consiliul raional, la propunerea președintelui raionului, conform procedurii prevăzute la alin. (1) art. 49 al aceleiași Legi. Referitor la actele consiliilor raionale, prevăzute la art. 46 nu prevede includerea în registrul de stat al actelor locale pentru intrarea lor în vigoare. Dispozițiile art. 20 alin. (7) ale Legii 436-XVI se referă la Capitolul II din Lege și se aplică consiliilor locale (sătești, comunale, orașenești, municipale)”.

Au afirmat că, autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Au susținut că, la 31 decembrie 2019 prin scrisoarea nr. 696, președintele raionului Rezina a solicitat Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat abrogarea notificărilor menționate, ca fiind nefondate, iar prin răspunsul, în scrisoarea nr. 1304/OT-10 din 15 ianuarie 2020, Oficiul invocă că notificările urmează a fi examinate de către consiliul raional, ca fiind organ emitent.

Reclamanții au indicat că, la 10 martie 2020 fiind convocată ședința extraordinară a Consiliului raional Rezina a fost adoptată decizia nr.1/22 „Cu privire la examinarea notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr.1304/-325, 1304/-326 și 1304/-327 din 16 decembrie 2019”, astfel, au fost abrogate deciziile nr.5/3 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina”;

decizia nr.5/4 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina (pe probleme juridico-sociale)”, deciziei nr.5/5 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina (pe probleme de dezvoltare raională)”.

Au precizat că, drept temei de emiteră a deciziilor au servit notificările Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr.1304/-325, nr.1304/-326 și nr.1304/327 din 16 decembrie 2019, prin care se notifică nerespectarea art. 20 alin. (1) și (7), art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, în motivare fiind efectuată și trimitere la răspunsul semnat de deputatul Vasile Bolea, la petiția consilierului Victor Lupașcu.

Reclamanții au concretizat că, ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil/deciziei nr.1/22 din 10 martie 2020 „Cu privire la examinarea notificărilor Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr.1304/-325, nr.1304/- 326 și nr.1304/-327 din 16 decembrie 2109” relevă că, Consiliul raional Rezina nu era în drept să abroge/revoce propria decizie prin care au fost aleși în funcție vicepreședinții de raion, în speță Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu.

Au opinat că, prin decizia din 25 noiembrie 2019, au devenit subiecți ai raportului juridic de muncă, fiind investiți prin alegerea consilierilor, în funcții de vicepreședinți, iar dacă actul administrativ a fost adoptat/emis din culpa exclusivă a organelor administrației publice, acest act nu mai poate fi revocat, dacă revocarea ar atrage consecințe păgubitoare pentru titularul sau beneficiarul actului, în speță ei, beneficiari ai alegerii în funcții de vicepreședinți, prin revocarea acestui act de alegere/numire în funcții, sunt supuși unor consecințe păgubitoare, li se încalcă dreptul la muncă, dreptul la salariu, precum și le sunt cauzate prejudicii de ordin moral.

Reclamanții au menționat că au obținut mandatul de vicepreședinți din momentul comunicării deciziei nr.5/4 și nr.5/5 din 25 noiembrie 2019, iar decizia nr.1/22 din 10 martie 2020 a Consiliului raional Rezina, prin care au fost revocați din funcție, este una ilegală prin prisma faptului că această decizie aduce grave atingeri drepturilor sale.

Au susținut că, decizia contestată nr.1/22 din 10 martie 2020, reprezintă o decizie ilegală de încetare a raportului de muncă, ei fiind ilegal revocați din funcții înainte de termen, pierd și garanțiile sociale care sunt stabilite la art. 17 al Legii nr. 199 din 16 iulie 2010, astfel autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral (normativ sau individual) nelegal poate să solicite instanței de contencios administrativ anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. Consideră că, actul administrativ a produs efecte juridice și, ca atare, nu se mai putea recurge la procedura revocării/abrogării prin adoptarea deciziei nr.1/22 din 10 martie 2020.

Reclamanții au conchis că, organul administrativ dacă constată că un act administrativ a fost adoptat emis prin încălcarea unor norme de drept imperative, și acest act și-a produs efecte prin trecerea lor în sfera altor ramuri de drept sau a produs efecte prin executare, în speță vicepreședinții au executat în exercitarea mandatului o seamă de operațiuni), calea legală de desființare a acestui act nu mai poate fi revocarea actului, ci constatarea nulității ori anularea de către instanța judecătorească la cererea organului administrativ.

În opinia reclamantilor, organul administrativ, fără niciun control jurisdicțional, să-și poată revoca actul, a desființat situații juridice nou create, ceea ce este inadmisibil, fiind contrare principiului stabilității raporturilor juridice și ordinii de drept.

Au indicat că, Legea 436-XVI la art.43 stabilește competențele consiliului raional, inclusiv și eliberarea vicepreședinților din funcție în condițiile prezentei legi, astfel competențele consiliului raional sunt prevăzute exhaustiv și expres la art.43 al Legii 436-XVI și printre ele nu se regăsește dreptul de abrogare a propriilor decizii.

Au specificat că, această poziție, analogic se răsfrânge și asupra mandatului președintelui raional, care a intrat în vigoare din momentul deciziei Consiliului raional Rezina prin care acesta a fost ales, respectiv propunerea președintelui ales despre numărul vicepreședinților și candidaturile acestora este una legală.

Reclamanții au susținut că, Consiliul raional Rezina a omis termenul prevăzut de lege pentru examinarea notificărilor Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat cu privire la controlul legalității actului emis.

Au relatat că, în speță deciziile Consiliului raional Rezina de stabilire a numărului și alegere a vicepreședinților, sunt supuse controlului obligatoriu, prin urmare efectuând controlul de legalitate Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a încălcat principiile controlului administrativ prevăzute la alin. (1) al art. 62 al Legii 436-XVI, deoarece conform acestora controlul poate fi desfășurat doar potrivit procedurilor prevăzute de legislație.

Au comunicat că, notificările Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, adresate Consiliului raional Rezina, cu privire la abrogarea deciziilor din 25 noiembrie 2019 au fost emise la 16 decembrie 2019, iar Consiliul raional Rezina s-a întrunit în ședința extraordinară la care au examinat notificările din 16 decembrie 2019, la 10 martie 2020.

Reclamanții au precizat că, decizia cu referire la notificări a fost emisă la data de 10 martie 2020, adică la expirarea a 85 de zile de la primirea notificării, pe când alin.(3) art. 63 obligă Consiliul raional Rezina să examineze notificările Cancelariei de Stat în termen de 30 de zile.

Au remarcat că, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat era în drept în termen de 60 de zile de la expedierea notificărilor către Consiliul raional Rezina, să se adreseze în instanța de contencios administrativ, în cazul în care Consiliul raional nu a reacționat la notificare. Prin nesesizarea instanței de contencios administrativ, Cancelaria de Stat a recunoscut valabilitatea și legalitatea deciziei de alegere a reclamantilor în funcția de vicepreședinte.

Au afirmat că, decizia nr.1/22 din 10 martie 2020 a fost emisă cu încălcarea termenului legal, iar la expirarea acestui termen Consiliul raional Rezina nu era în drept să examineze chestiunea despre legalitatea deciziilor de alegere a reclamantilor în funcție. Mai mult, decizia nr.1/22 din 10 martie 2020 este una nemotivată în fapt și în drept, în motivarea deciziei prin care se abrogă deciziile de alegere a vicepreședinților de raion, în speță a reclamantilor, se face trimitere doar la conținutul notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat și la răspunsul petiției consilierului Victor Lupașcu. Decizia, însă, nu reflectă poziția președintelui raionului Rezina, poziția vicepreședinților vis-a-vis de solicitarea de a abroga deciziile prin care dâșii au fost numiți, modul de emitere a deciziei, argumentele participanților, nu face trimitere la

norma de drept, care prevede competența consiliului raional în a abroga deciziile adoptate anterior cu privire la numirile în funcție.

Au indicat că, motivele de fapt și de drept, care au stat la baza emiterii deciziei de abrogare a deciziilor cu privire la alegerea în funcție, nu sunt fundamentate și argumentate, prin urmare decizia nr.1/22 din 10 martie 2020 este una ilegală sub aspectul lipsei motivării și temeiniciei acesteia, or, conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Au opinat că, convocarea și petrecerea ședinței extraordinare a Consiliului raional Rezina din 10 martie 2020 cu încălcarea procedurii stabilite de lege, contrar prevederilor alin. (2) alin. (3) și (5) al art. 45 din Legea 436-XVI, procesul verbal al ședinței extraordinare din 10 martie 2020 nu conține informații cu privire la autoritatea care a propus ordinea de zi a ședinței extraordinare, nu se menționează despre dispoziția președintelui raionului de convocare a consiliului raional, iar decizia contestată nu conține date despre respectarea procedurii de convocare a ședinței cu înștiințarea prealabilă, cu trei zile înainte, a consilierilor despre ordinea de zi a ședinței, procesul verbal nu conține nici date despre modalitatea de alegere a președintelui ședinței, cu numărul a câtor consilieri a fost votată candidatura Lidiei Onu.

Au explicat că, prevederile legale care instituie ordinea și modalitatea convocării unei ședințe a consiliului raional sunt imperative și nu prevăd derogări de la normele impuse, iar nerespectarea procedurii de convocare a ședinței și omisiunea reflectării în procesul verbal al ședinței despre votarea președintelui care prezidează ședința - duc la nulitatea procesului verbal al ședinței extraordinare și prin urmare și la nulitatea deciziei adoptate.

Au remarcat că, la ședința extraordinară, conform ordinii de zi, a fost pusă spre discuție la pct. 22 examinarea notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat prin care s-a solicitat abrogarea deciziilor de numire a lui Teodor Cuculescu și Aureliei Grigoriță în calitate de vicepreședinte de raion.

Reclamanții au opinat că trebuia să le fie asigurat dreptul de a prezenta propria opinie, iar decizia nr.1/22 emisă la 10 martie 2020 a fost emisă în privința lor, însă fără a le fi acordat dreptul la expunerea argumentelor, deși au fost prezenți, dar nu li s-a solicitat opinia. În asemenea circumstanțe, emiterea actului administrativ individual defavorabil, în speță decizia nr. 1/22 din 10 martie 2020, a fost emisă cu încălcarea dreptului la apărare a reclamanților.

Au specificat că, deciziile nr. 5/3, 5/4 și 5/5 din 25 noiembrie 2019 au fost adoptate în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea procedurii descrise la art.49 al Legii 436-XVI.

Reclamanții au solicitat anularea deciziei Consiliului raional Rezina nr. 1/22 din 10 martie 2020 „Cu privire la examinarea notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr. 1304/-325 din 16 decembrie 2019” conform căreia s-a abrogat decizia nr. 5/3 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina”, anularea deciziei Consiliului raional Rezina nr. 1/22 din 10 martie 2020 „Cu privire la examinarea notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr. 1304/-326, 1304/- 327 din 16 decembrie 2019”, conform căreia s-a abrogat decizia nr. 5/4 din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la alegerea vicepreședintelui raionului Rezina (pe probleme de dezvoltare raională)”.

Prin încheierea judecătoreii Orhei (sediul Telenești) din 18 mai 2020, s-a dispus separarea cauzei de contencios administrativ în două cauze distincte și anume, cererea de chemare în judecată înaintată de Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu către Consiliul raional Rezina, persoană terță Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat privind anularea deciziei Consiliului raional Rezina nr. 1/22 din 10 martie 2020 “cu privire la examinarea notificărilor Oficiului Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat nr. 1304/-325 din 16 decembrie 2019” conform căreia s-a abrogat decizia nr. 5/3 din 25 noiembrie 2019 “cu privire la stabilirea numărului vicepreședinților raionului Rezina”, fiind transmisă după competență Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu.

Întru consolidarea soluției, instanța de fond a reținut că fiind întemeiată notificarea nr.5/3 din 25 noiembrie 2019, or președintele consiliului raionului Rezina ales în cadrul ședinței extraordinare a consiliului din 25 noiembrie 2019, nu avea dreptul de a înainta propuneri privind stabilirea numărului de vicepreședinți ai raionul Rezina în cadrul aceleiași ședințe.

La data de 22 iunie 2022, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu au depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței ierarhice inferioare cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii. Totodată, a indicat că motivele de fapt și de drept vor fi invocate în cererea de recurs motivată, după recepționarea hotărârii motivate.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce succed.

Din actele dosarului rezultă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 19 mai 2022, dispozitivul hotărârii fiind notificat reprezentantului recurenților – avocatul Natalia Bayram, la data de 13 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d.188).

La data de 20 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu au depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Hotărârea motivată din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurenților – avocatul Natalia Bayram, prin intermediul poștei electronice, la data de 15 iulie 2022 (f.d.195), precum și Aureliei Grigoriță la 26 iulie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare (f.d.202).

Însă, până la data examinării admisibilității recursului de către Curtea Supremă de Justiție, recurenții și reprezentantul acestora nu au prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen

de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Raportat la cele expuse supra, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite dies a quo, și anume: în temeiul art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, de la notificarea deciziei motivate a instanței de apel, sub sancțiunea art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, dacă motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă, după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Notificarea se dispune de instanța de judecată, prin alegerea unei modalități stabilite de art. 96 alin. (1) și art. 97 alin. (3) din Codul administrativ, prin urmare, termenul de depunere a motivării recursului începe să curgă imediat din ziua următoare a aducerii la cunoștință a deciziei motivate a Curții de Apel.

Respectiv, notificarea deciziei motivate a instanței de apel participanților la proces, are drept scop comunicarea adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor textului cuprins în actul de procedură. Iar, întru confirmarea aducerii la cunoștință a actului de procedură participanților la proces, este necesar a fi anexată dovada recepționării acestuia la materialele cauzei.

Astfel, în privința modalităților de comunicare și notificare, Codul administrativ statuează la art. 96 alin. (1), că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art. 97 alin. (3) lit. d) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin poșta electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

În temeiul art. 98 alin. (1) din Codul administrativ, dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art. 45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia.

Din sensul art. 195 din Codul administrativ coroborat cu art. 80 alin. (9) din Codul de procedură civilă, se denota că reprezentantul care renunță la împuterniciri trebuie să înștiințeze atât reprezentatul, cât și instanța cu cel puțin 10 zile înainte de data judecării cauzei sau înainte de expirarea termenelor de atac.

Conform extrasului din poșta electronică, copia hotărârii motivate din data de 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată la data de 15 iulie 2022, reprezentantului recurenților –avocatul Natalia Bayram, la adresa electronică bayram.natalia@gmail.com indicată în actele dosarului (f.d.115).

Din coroborarea prevederilor legale precitate cu circumstanțele faptice constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție stabilește că începutul curgerii termenului de depunere a motivării recursului de către recurenți este ziua de 16 iulie 2022, iar ținând cont de regulile de calculare a termenelor de procedură instituite prin Codul de procedură civilă, termenul limită de prezentare a motivării recursurilor fiind 15 august 2022, zi de luni.

Însă, distinct acestor circumstanțe, atât recurenții cât și reprezentantul acestora nu au prezentat motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție până la data de 15 august 2022 și nici până la data examinării admisibilității recursului. Or, hotărârea motivată a fost comunicată și recurenteii Aurelia Grigoriță, prin intermediul oficiului poștal.

Mai mult, instanța de recurs reține că în interiorul termenului cuprins între 15 iulie 2022 și 15 august 2022, avocatul Natalia Bayram și recurenții Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu au dispus de suficient timp pentru a întocmi și a depune la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Subsecvent, instanța de recurs reține că, motivarea recursului reprezintă o activitate procesuală desfășurată de recurent în scopul susținerii motivelor de netemeinicie a deciziei instanței de apel contestate. Astfel, motivarea recursului determină limitele controlului judiciar extraordinar și conferă intimatului posibilitatea de a-și pregăti apărarea. Recursul poate fi motivat prin însăși cererea de recurs sau printr-o motivare prezentată separat, dar în termenul prevăzut de lege pentru exercitarea acestei căi de atac.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că motivarea recursului urmează să cuprindă în sine, temeiurile de fapt și de drept în baza cărora partea interesată, solicită anularea sau modificarea hotărârii instanței de apel ca instanță de fond.

Instanța de recurs reiterează că, la data de 20 iunie 2022, recurenții Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu au depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în care au menționat în mod expres că motivarea cererii de recurs va fi prezentată după recepționarea hotărârii motivate (f.d.198).

În acest context, instanța de recurs relevă că în cuprinsul cererii de recurs depusă de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu nu sunt indicate în mod expres critici de netemeinicie a hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, care să vizeze raționamentul adoptat de instanța de judecată.

Așadar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu/reprezentantul avocatul Natalia Bayram nu au formulat critici veritabile împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care să indice în mod expres în ce constă netemeinicia hotărârii contestate în raport cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău, or la argumentele indicate de instanța inferioară în fundamentarea hotărârii.

Instanța de recurs menționează că fără a combate raționamentul instanței inferioare și fără a formula critici plauzibile, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu prin cererea de recurs nemotivată, s-au limitat numai la enumerarea soluției adoptată de instanța ierarhic inferioară.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază că, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu nu au prezentat Curții Supreme de Justiție în termenul stipulat de lege motivarea recursului, în care să demonstreze, prin motivele de recurs formulate, în baza unui raționament juridic

întemeiat pe dispoziții legale, care sunt argumentele întru susținerea poziției de casare a hotărârii instanței inferioare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință persoanei despre emiterea hotărârii judecătorești, iar recurenții/reprezentantul, fiind interesați în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile de acces la instanță și anume, să depună motivarea recursului în termenul stabilit de lege.

Or, în corespundere cu prevederile art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului motivat se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al recurenților și reprezentantului acestora, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună credință de drepturile și obligațiile procedurale.

Contrar acestor prevederi legale, Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu/reprezentantul nu au depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen și nu a prezentat motivarea recursurilor în interiorul termenului legal de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate a instanței de apel ca instanță de fond, termen imperativ prevăzut de lege.

În această ordine de idei, instanța de recurs, remarcă că, importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, mobilizează cercetarea cauzei, totodată contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii de către participanții la proces de a se folosi cu rea-credință de drepturile sale procedurale.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că hotărârea motivată a instanței de fond a fost notificată reprezentantului recurenților la data de 15 iulie 2022 și prin urmare, recurenții aveau obligația pozitivă de a întreprinde toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO în cauza Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007, fapt ignorat cu desăvârșire de către aceștia.

Mai mult, conform dispozițiilor art. 65 din Codul administrativ, culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

În sensul art. 246 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2).

Astfel, recursul depus de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu împotriva hotărârii din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, necesită a fi declarat inadmisibil, deoarece neîndeplinirea oricărui act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, cu excepția cazului când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Aurelia Grigoriță și Teodor Cuculescu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu